

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PRÁVA

Nekalá soutěž
Unfair competition

Student:	Markéta Kubáňová
Vedoucí bakalářské práce:	JUDr. Bohuslav Halfar

Ostrava 2010

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem veškerou použitou literaturu a další prameny.“

V Ostravě dne 7. května 2010

.....

Markéta Kubáňová

Na tomto místě bych ráda poděkovala všem, kteří mi umožnili sepsat tuto práci. Zejména pak JUDr. Bohuslavu Halfarovi za jeho cenné rady a připomínky, které mi byly velmi nápomocny při psaní této práce. Děkuji také své rodině a přátelům.

Obsah

1	Úvod.....	1
2	Místo nekalé soutěže v hospodářské soutěži.....	2
2.1	Druhy zneužití hospodářské soutěže	3
2.1.1	Rozdíl mezi omezováním hospodářské soutěže a nekalosoutěžním jednáním	3
2.2	Subjekty hospodářské soutěže	4
2.2.1	Subjekty právních vztahů, které vznikají při nekalé soutěži	4
2.3	Generální klauzule	5
2.3.1	Generální klauzule – znaky nekalé soutěže.....	5
2.4	Dobré mravy soutěže	6
3	Nekalá soutěž – vznik a vývoj, právní úprava, příčiny a důsledky pro ekonomiku	7
3.1	Vznik a vývoj nekalé soutěže	7
3.2	Současná právní úprava nekalé soutěže	10
3.2.1	Skutkové podstaty nekalé soutěže.....	11
3.3	Příčiny a důsledky nekalé soutěže pro ekonomiku	18
3.3.1	Příčiny.....	18
3.3.2	Důsledky	19
4	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži.....	20
4.1	Soukromoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži.....	22
4.1.1	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle obchodního zákoníku.....	22
4.1.2	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle občanského zákoníku.....	27
4.1.3	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle občanského soudního řádu	29
4.2	Veřejnoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži.....	30
4.2.1	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle trestního zákona	30
4.3	Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle zvláštních zákonů ..	34
4.3.1	Zákon o regulaci reklamy.....	34
4.3.2	Tiskový zákon	36

4.3.3	Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání	36
4.3.4	Zákon o podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl	36
4.3.5	Zákon o ochraně spotřebitele	37
4.4	Mimoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži	38
4.4.1	Etický kodex reklamy	38
5	Závěr	40
	Seznam použité literatury	41
	Seznam zkratk	
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	

1 Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila téma „Nekalá soutěž“. K tomuto výběru jsem se rozhodla z důvodu, že nekalá soutěž spadá do ekonomicko – právní oblasti a mým oborem je právě ekonomika a právo v podnikání.

Dalším popudem pro výběr tohoto tématu bylo, že s nekalou soutěží se setkáváme od nepaměti. Již s rozvojem hospodářské soutěže se vždy našel někdo nepoctivý, kdo chtěl těžit z užitku jiných. S tímto chováním se bohužel setkáváme i dnes.

Po této úvodní kapitole bude následovat vymezení pojmu hospodářská soutěž a vůbec místa nekalé soutěže v hospodářské soutěži.

Ve třetí kapitole se budu zabývat vývojem nekalé soutěže a současnou právní úpravou nekalé soutěže u nás.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na ochranu hospodářské soutěže – na veřejnoprávní, soukromoprávní i mimoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži.

Cílem mé bakalářské práce je poskytnout případnému čtenáři celkový pohled na nekalou soutěž a na prostředky ochrany proti nekalé soutěži, čili se budu snažit popsat nekalou soutěž jako takovou a zmapovat situaci v hospodářské soutěži.

Chtěla bych se pokusit na problém nekalé soutěže podívat komplexněji, než jen z pohledu obchodního zákoníku, protože nekalé soutěž spadá pod celou řadu jiných právních předpisů.

2 Místo nekalé soutěže v hospodářské soutěži

Vzhledem k tomu, že nekalá soutěž je součástí hospodářské soutěže, je na místě si pojem hospodářská soutěž vysvětlit.

Nejprve se však podíváme na pojem soutěživost obecně. Soutěživost patří mezi základní biologické jevy člověka i zvířat, a proto není divu, že se soutěživost dostala také do ekonomie.

Soutěž je definována jako „zápolení dvou nebo více stran o něco, co je cenné pro všechny soutěžící a čeho není dost pro všechny.“¹

Na úrovni hospodářské sféry existuje soutěž ve dvou podobách – soutěž na straně poptávky a soutěž na straně nabídky.

Na straně poptávky soutěž působí převážně negativně. Negativita je spatřována v tom, že tlak na růst cen produktů a služeb je ovlivněn ochotou zákazníků vyšší cenu zaplatit. Právo má zde jen omezené a obvykle také málo účinné prostředky, a to v umělé regulaci cen.

Na straně nabídky soutěž může působit jak pozitivně, tak také negativně. Mezi pozitivní jevy můžeme řadit tlak, který je vyvíjen na zkvalitňování výroby a zároveň na pokles cen a také tlak působící na neustálé zefektivňování výroby. Mezi negativní jevy patří snaha o omezení či úplné vytlačení soutěže, či předběhnutí konkurence pomocí nekalých praktik.

V žádném českém právním předpise nenajdeme definici, která by nám jasně vymezila pojem hospodářská soutěž. Pouze v ustanovení § 41 ObchZ je naznačeno, že hospodářská soutěž znamená rozvíjení podnikatelské činnosti, které je v zájmu dosažení hospodářského prospěchu. Podle Engliše je podstata hospodářské soutěže v tom, „že více osob žádá nebo nabízí totéž a mezi sebou zápasí; je tedy k tomu potřeba: 1. identita předmětu (soutěže), 2. pluralita osob (soutěžících) a 3. zápas mezi nimi (soutěž) o předmět soutěže.“²

---

¹ <http://cs.wikipedia.org/wiki/Soutěž> [25.10.2009]

² Eliáš, K., Bejček, J., Hajn, P., Ježek, J., a kol. Kurs obchodního práva. Obecná část. Soutěžní právo. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 287. ISBN 80-7179-854-1

2.1 Druhy zneužití hospodářské soutěže

Zneužití hospodářské soutěže může nastat ve dvou případech. V případě protisoutěžního jednání (nedovolené omezování hospodářské soutěže) a v případě nekalosoutěžního jednání (nekalá soutěž).

Úprava nedovoleného omezování hospodářské soutěže, která je obsažena ve speciálním zákoně na ochranu hospodářské soutěže, nemá za úkol ochránit soutěžitele, ale spíše ochránit hospodářskou soutěž jako takovou. Nedovolené omezování hospodářské soutěže je rozčleněno na tři části – kartelové dohody, dohody o spojování podniků, získání monopolního nebo dominantního postavení na trhu.

Nekalosoutěžní jednání je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, a které může také způsobit újmu ostatním soutěžitelům či spotřebitelům. Mezi nekalosoutěžní jednání se řadí klamavá reklama, klamavé označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny, srovnávací reklama, parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, ohrožování zdraví a životního prostředí, porušování obchodního tajemství, podplácení a zlehčování.

2.1.1 Rozdíl mezi omezováním hospodářské soutěže a nekalosoutěžním jednáním

Omezování hospodářské soutěže zpochybňuje samotnou existenci hospodářské soutěže jejím omezováním či narušováním. Naproti tomu nekalosoutěžní jednání narušuje jednání jednotlivých soutěžitelů v hospodářské soutěži.

Omezování hospodářské soutěže spadá do oblasti veřejnoprávní, naproti tomu nekalosoutěžní jednání spadá do oblasti soukromoprávní.

2.2 Subjekty hospodářské soutěže

V ustanovení § 41 ObchZ je uvedeno, že účastníky hospodářské soutěže jsou fyzické a právnické osoby účastníci se hospodářské soutěže bez toho, aby nutně musely být podnikateli (např. svobodně tvořící umělci). Tyto osoby (soutěžitelé) mohou rozvíjet svou podnikatelskou činnost, která je v zájmu dosažení hospodářského prospěchu. Tito soutěžitelé jsou povinni dbát závazných pravidel hospodářské soutěže a je jim zakázáno účast v hospodářské soutěži nějak zneužívat.

2.2.1 Subjekty právních vztahů, které vznikají při nekalé soutěži

Zde, na rozdíl od subjektů hospodářské soutěže, řadíme kromě soutěžitelů také osoby pomocné, spotřebitele a další osoby, které jsou dotčeny nekalou soutěží (další osoby).

2.2.1.1 Osoby pomocné

Osobami pomocnými se rozumí:

- a) „v případě podplácení [§ 49 písm. b)] členové statutárních nebo jiných orgánů soutěžitele a osoby, které jsou vůči soutěžiteli v zaměstnaneckém nebo obdobném poměru;
- b) v případě porušení obchodního tajemství (§ 51), osoby, které se o tomto tajemství dozvěděly a neoprávněně je zpřístupnily jinému, anebo využily pro sebe.“³

2.2.1.2 Spotřebitelé

Právo zabývající se ochranou nekalé soutěže se nevztahuje jen na soutěžitele, ale také na spotřebitele. Spotřebitelům je umožněno (dle

---

³ Eliáš, K., Bejček, J., Hajn, P., Ježek, J., a kol. Kurs obchodního práva. Obecná část. Soutěžní právo. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 304. ISBN 80-7179-854-1

ustanovení § 54 ObchZ) bránit se buď samostatně nebo prostřednictvím právnických osob, které jsou oprávněny k hájení zájmů spotřebitelů.

2.2.1.3 Další osoby

Do vztahů, které vznikají při nekalé soutěži můžeme zařadit i další osoby, kterým může být způsobena újma nekalosoutěžními praktikami.

2.3 Generální klauzule

Generální klauzule nekalé soutěže je obsažena v ustanovení § 44 odst. 1 ObchZ. Generální klauzule uvádí, že: „Nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje.“⁴

2.3.1 Generální klauzule – znaky nekalé soutěže

Aby došlo k nekalé soutěži, je třeba jednat v hospodářské soutěži. Toto jednání může být jak aktivní (napodobení či okopírování loga), tak pasivní (osoba, již bylo svěřeno obchodní tajemství zpřístupní toto tajemství jiným, zapomene-li dokumenty na místě, kde se k nim může dostat nepovolaná osoba).

Aby šlo o nekalosoutěžní jednání, stanovuje generální klauzule tři základní podmínky. Těmito podmínkami jsou:

- 1) jednání v hospodářské soutěži,
- 2) rozpor s dobrými mravy hospodářské soutěže,
- 3) způsobená či hrozící újma soutěžitelům či spotřebitelům.

K tomu, aby nekalá soutěž byla řešena podle generální klauzule, je třeba, aby byly všechny znaky (podmínky) tam uvedené naplněny současně. V zásadě je podle generální klauzule povolena i zničující soutěž, jestliže v ní jsou použity prostředky, které nejsou v rozporu s dobrými mravy soutěže.

---

⁴ Díl II: Nekalá soutěž, § 44 odst. 1 ObchZ

2.4 Dobré mravy soutěže

Pojem dobré mravy soutěže je sice v ObchZ užíván, není zde však zcela jasně definován. V souvislosti s hospodářskou soutěží nelze dobré mravy soutěže chápat jako pojem dobré mravy obecně.

Prvorepubliková judikatura se k pojmu dobré mravy soutěže vyjádřila následovně:⁵

„V onom směru jest rozlišovati mezi dobrými mravy vůbec a mezi dobrými mravy soutěže. Jsou jednání, jež jsou sice podle zásad obecné morálky nezávadná, mohou však býti závadná s přísnějšího hlediska dobrých mravů soutěže; naproti tomu nesmí však ani při obchodním styku, ani při soutěži jednání a zvyklosti odporovati požadavkům občanské morálky. Jest posuzovati podle konkrétních poměrů, co se srovnává s dobrými mravy vůbec a dobrými mravy soutěže. Měřítkem v podstatě budou mravní názory, obyčeje, zvyklosti, apod., které zachovají všichni spravedlivě, poctivě, čestně a svědomitě jednající účastníci soutěžního zápasu. Pokud jest dbáti zájmů soutěžitelských a zájmů zákaznických. Solidarita soutěžitelská nesmí sahati tak daleko, aby znemožňovala ochranu spotřebitelů a volnost soutěže.“

---

⁵ Ondřejová D., Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži 1. vydání. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 5. ISBN 978-80-7357-505-2

3 Nekalá soutěž – vznik a vývoj, právní úprava, příčiny a důsledky pro ekonomiku

3.1 Vznik a vývoj nekalé soutěže

Samotný vznik nekalé soutěže se váže ke vzniku a rozvoji hospodářské soutěže, který je v Evropě zahájen pádem staré feudální organizace v 18. století.

„Společnost založená na volné soutěži je přesvědčena, že jednotlivec, veden svým egoistickým zájmem, bude se snažit co nejlépe uspokojovat potřeby ostatních, jimž nabízí své zboží nebo svoji práci. Jednotlivec podnikatel se bude snažit předčít druhé a předpokládá rozumného zákazníka (morální lidskou bytost), bude tak moci učinit jen zlepšením zboží anebo výkonu. Méně svědomití podnikatelé mohou využít toho, že zákazník není vždy dost kritický, aby mohl posoudit, které zboží nebo výkon je lepší, a mohli by pod rouškou dobrého zboží nebo výkonu nabízet věci méně cenné a tím svědomitého podnikatele poškozovat. Jejich jednání nesměruje k pokroku, nýbrž ohrožuje právě zvýšení životní úrovně. Společnost, založená na svobodné soutěži je takovým jednáním ve svých základech ohrožována. Jednání, které ohrožuje společnost, je jednání antisociální, je to jednání proti dobrým mravům. Soutěž, která je ve svých důsledcích antisociální, jmenujeme obvykle nekalou soutěží.“⁶

Na přelomu 19. a 20. století můžeme v rakouském právním řádu nalézt první pokusy o opatření, která měla zabránit negativním jevům volné hospodářské soutěže. Byly přijímány speciální zákony, které se zabývaly úpravou tzv. subjektivních práv, které se nepřímo týkaly také nekalé soutěže.

V roce 1901 byla rakouskou vládou vypracována první osnova zákona proti nekalé soutěži. „Osnova byla podrobena obsáhlé expertíze ze strany všech průmyslových odvětví, živností, výroby, různých odborových organizací a zástupců vědy a národního hospodářství. Zainteresované strany se zásadně

---

⁶ Večerková, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly) 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně, 2005, s. 14. ISBN 80-210-3607-9

postavily proti výlučné kasuistice a požadovaly smíšený systém, tj. kasuistiku s podpůrnou generální klauzulí.“⁷

Z tohoto důvodu byla v roce 1906 rakouskou vládou vypracována druhá osnova, která již obsahovala generální klauzuli. Tato osnova byla poslaneckou sněmovnou schválena v roce 1907, ale k projednání v panské sněmovně již nedošlo, z důvodu rozpuštění říšské rady.

Na Československém trhu dochází v poválečném období k nadbytku zboží, a tím se začíná opět rozvíjet hospodářská soutěž i se svými negativními jevy. Tato situace poukázala na nutnost navázat na přípravy, které započaly již před válkou a to v legislativní úpravě nekalé soutěže.

S účinností od října 1919 Československá republika přistoupila k pařížské unijní úmluvě, a to vyhláškou č. 364/1921 Sb.⁸, s účinností od září 1921 Československá republika přistoupila také k Madridské úmluvě o potlačování falešných údajů o původu zboží z roku 1891.

Československá republika se také v letech 1922 – 1923 zavázala k některým obchodním smlouvám, týkajících se učinění opatření na ochranu určitých výrobků proti NS (“např. obchodní úmluva mezi ČSR a Francií, obchodní dohody mezi ČSR a Rakouskem, ČSR a Maďarskem, ČSR a Portugalskem“⁹)

V roce 1923 byla vypracována první osnova zákona proti NS. Tato osnova byla postavena na „principu tzv. výlučné generální klauzuli tohoto znění: Kdo za účelem hospodářské soutěže jedná způsobem, přičícím se dobrým mravům, nese

---

⁷ Večerková, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly) 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně, 2005, s. 15. ISBN 80-210-3607-9

⁸ Vyhláška ministra zahraničních věcí Československé republiky ze dne 6. října 1921 o přístupu Československé republiky k mezinárodní úmluvě o ochraně živnostenského vlastnictví, uzavřené dne 20. března 1883 v Paříži.

⁹ Večerková, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly) 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně, 2005, s. 17. ISBN 80-210-3607-9

toho důsledky po rozumu tohoto zákona.“¹⁰ Tato osnova však byla pro svou neurčitost většinou zainteresovaných expertů zamítnuta.

Díky rozsáhlé expertíze, která byla vypracována ministerstvem obchodu, vznikla druhá osnova, která byla vybudována na principech, na nichž stála většina evropských zákonů proti nekalé soutěži. Druhá osnova byla postavena na kasuistice s podpůrnou generální klauzulí, což znamená, že zákon měl obsahovat „přesně ohraničené skutkové podstaty jednotlivých typických případů nekalé soutěže a kromě nich ustanovení zahrnující všechny ostatní innominátní případy nekalé soutěže“¹¹. Zákon proti nekalé soutěži č. 111/1927 Sb.¹², nabyt účinnosti dnem 28. ledna 1928.

Zákon proti nekalé soutěži č. 111/1927 Sb., ze dne 15. července 1927 obsahoval celkem pět hlav. Hlava první obsahovala ochranu soukromoprávní, hlava druhá ochranu trestní, hlava třetí ustanovení správní, hlava čtvrtá ustanovení všeobecná a hlava pátá ustanovení závěrečná.

Tento zákon byl zrušen k 1. lednu 1950, kdy vstoupil v platnost zákon č. 141/1950 Sb.¹³, ObZ. Nekalou soutěží se zabývalo pouze ustanovení § 352¹⁴. Výše citované ustanovení popisovalo zvláštní případ náhrady škody – při nekalé soutěži v hospodářském styku. (Odpovědnost za škodu způsobenou: 8. při nekalé soutěži v hospodářském styku). Ustanovení § 352 obsahovalo 2 odstavce.

---

¹⁰ Večerková, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly) 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně, 2005, s. 18. ISBN 80-210-3607-9

¹¹ Večerková, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly) 1. vydání. Masarykova univerzita v Brně, 2005, s. 18. ISBN 80-210-3607-9

¹² Zákon ze dne 15. července 1927 o ochraně proti nekalé soutěži

¹³ Občanský zákoník ze dne 25. října 1950

¹⁴ (1) Na tom, kdo se octne v hospodářském styku v rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým poškodit soutěžitele, může se každý soutěžitel, který tímto jednáním utrpěl škodu, nebo jemuž škoda přímo hrozí, domáhat, aby se zdržel takového jednání a odstranil závadný stav jím způsobený. Kdo věděl, že jeho jednání je způsobilé poškodit soutěžitele, je povinen mu nahradit způsobenou škodu.

(2) Jde-li o jednání zaměstnance při provozu podniku, lze se zdržení a odstranění závadného stavu domáhat i na podniku.

V roce 1964 byly schváleny dva velmi důležité zákony – zákon č. 40/1964 Sb. ObZ, který vstoupil v platnost 1. dubna 1964 a zákon č. 109/1964 Sb., hospodářského zákoníku, který vstoupil v platnost k 1. červenci 1964. ObZ z roku 1964 nahrazoval ObZ z roku 1950, kromě dvou ustanovení a to: ustanovení § 12 a ustanovení § 352.

HZ byl mnohokrát novelizován a to včetně ustanovení, která obsahovala problematiku nekalé soutěže. Největší, a také zároveň poslední změnou v HZ bylo schválení zákona č. 103/1990 Sb. Jelikož tento zákon byl schválen a přijat za nových politických a ekonomických poměrů ČSSR, byla pozměněna také struktura a obsah tohoto zákona (namísto původního nadpisu „Zásady spolupráce socialistických organizací“, byl dán nadpis nový, a to „Zásady hospodářské soutěže“)

Právní úprava nekalé soutěže obsažená v ustanovení § 352 ObZ byla nahrazena k 1. lednu 1992, kdy vstoupil v platnost zákon č. 513/1991 Sb.¹⁵, ObchZ.

3.2   *Současná právní úprava nekalé soutěže*

Jak je již uvedeno na konci předchozí kapitoly, právní úprava nekalé soutěže obsažená v ustanovení § 352 ObZ byla k 1. lednu 1992 nahrazena zákonem č. 513/1991 Sb., ObchZ, která platí dodnes.

Hospodářská soutěž je upravena v hlavě V ObchZ¹⁶ (ustanovení §41 až §54), a je rozčleněna do tří dílů, a to následujícím způsobem:

- Díl I: Účast na hospodářské soutěži
- Díl II: Nekalá soutěž
- Díl III: Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

---

¹⁵ Zákon ze dne 5. listopadu 1991, Obchodní zákoník

¹⁶ Obchodní zákoník je soukromoprávním předpisem. Je založený na principu smluvní volnosti a na dispozitivní metodě právní úpravy.

Díl I: Účast na hospodářské soutěži pojednává o pojmu soutěžitelé, dále uvádí, že se rozlišuje nekalé soutěžní jednání a nedovolené omezování hospodářské soutěže (to je upraveno zvláštním zákonem) a také uvádí, že zahraniční osoby, které podnikají v České republice mají stejná práva, co se týče ochrany proti nekalé soutěži.

V prvním díle jsou obsažena ustanovení § 41, § 42 a § 43.

Díl II: Nekalá soutěž obsahuje generální klauzuli a také uvádí, že nekalou soutěží se rozumí zejména: klamavá reklama, klamavé označování zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti, podplácení, zlehčování, srovnávací reklama, porušení obchodního tajemství a ohrožování zdraví a životního prostředí. (= skutkové podstaty NS)

Ve druhém díle jsou obsažena ustanovení § 44 - § 52.

3.2.1 Skutkové podstaty nekalé soutěže

3.2.1.1 Klamavá reklama

Samotnou reklamou se zabývá zákon o regulaci reklamy. Pojem reklama je definován jako: „jakákoli placená forma propagace výrobku, služby, obchodní značky nebo myšlenky mající za cíl především zvýšení prodeje“.¹⁷

Klamavá reklama je taková, která je způsobilá vyvolat klamavou představu soutěžitelů či spotřebitelů, a také je za klamavou reklamu považován čin, který někomu zajistí prospěch na úkor jiných soutěžitelů či spotřebitelů.

Obchodní zákoník definuje klamavou reklamu jako:¹⁸

„(1) Klamavou reklamou je šíření údajů o vlastním nebo cizím podniku, jeho výrobcích či výkonech, které je způsobilé vyvolat klamnou představu a zjednat tím vlastnímu nebo cizímu podniku v hospodářské soutěži prospěch na úkor jiných soutěžitelů či spotřebitelů.

(2) Za šíření údajů se považuje sdělení mluveným nebo psaným slovem, tiskem, vyobrazením, fotografií, rozhlasem, televizí či jiným sdělovacím prostředkem.

---

¹⁷ <http://cs.wikipedia.org/wiki/Reklama> [01.03.2010]

¹⁸ Ustanovení § 45 ObchZ

(3) Klamavým je i údaj sám o sobě pravdivý, jestliže vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl učiněn, může uvést v omyl.“

3.2.1.2 Klamavé označování zboží a služeb

Klamavým označováním zboží a služeb se rozumí každé označení (tzn. označení v katalogu, označení na billboardu, ...), které je schopno vyvolat domněnku, že daný výrobek (zboží či služba) má zvláštní vlastnosti – např. místo původu (pivo Plzeňský prazdroj vyrobené v Polsku), země původu (Slovenská čabajka vyrobená v Česku), zvláštní jakost (označení „výrobek roku 20xx“, i když daný výrobek označení „výrobek roku“ nezískal), atd.

Obchodní zákoník definuje klamavé označování zboží a služeb jako:¹⁹

„(1) Klamavým označením zboží a služeb je každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služby pocházejí z určitého státu, určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce, nebo že vykazují zvláštní charakteristické znaky nebo zvláštní jakost. Nerozhodné je, zda označení bylo uvedeno bezprostředně na zboží, obalech, obchodních písemnostech apod. Rovněž je nerozhodné, zda ke klamavému označení došlo přímo nebo nepřímo a jakým prostředkem se tak stalo. Ustanovení § 45 odst. 3 platí obdobně.

(2) Klamavým označením je i takové nesprávné označení zboží nebo služeb, k němuž je připojen dodatek sloužící k odlišení od pravého původu, jako výrazy „druh“, „typ“, „způsob“ a označení je přesto způsobilé vyvolat o původu nebo o povaze zboží či služeb mylnou domněnku.

(3) Klamavým označením není uvedení názvu, který se v hospodářském styku již všeobecně vžil jako údaj sloužící k označování druhu nebo jakosti zboží, ledaže by k němu byl připojen dodatek způsobilý klamat o původu, jako např. „pravý“, „původní“ apod.

(4) Tímto ustanovením nejsou dotčena práva a povinnosti ze zapsaného označení původu výrobku, ochranných známek, chráněných odrůd rostlin a plemen zvířat, stanovená zvláštními zákony.“

---

¹⁹ Ustanovení § 46 ObchZ

3.2.1.3 Vyvolání nebezpečí záměny

Vyvolání nebezpečí záměny souvisí jak s užitím názvu či jména užívaného jiným podnikem či jiným soutěžitelem (např. užití značky Adidas na mikině vyrobené čínským podnikatelem), tak také s používáním materiálů a tvarů výrobků jiných podniků či soutěžitelů (např. užití tvaru láhve Coca-cola jiným výrobcem).

Obchodní zákoník definuje vyvolání nebezpečí záměny jako:²⁰

„Vyvolání nebezpečí záměny je:

a) užití firmy nebo názvu osoby nebo zvláštního označení podniku, užívaného již po právu jiným soutěžitelem,

b) užití zvláštních označení podniku nebo zvláštních označení či úpravy výrobků, výkonů nebo obchodních materiálů podniku, které v zákaznických kruzích platí pro určitý podnik nebo závod za příznačné (např. i označení obalů, tiskopisů, katalogů, reklamních prostředků)

c) napodobení cizích výrobků, jejich obalů nebo výkonů, ledaže by šlo o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která od něho lze požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobilá vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele.“

3.2.1.4 Parazitování na pověsti

Pod pojmem parazitování na pověsti můžeme rozumět činnost, která je vyvíjena za účelem získání prospěchu, kterého by jinak soutěžitel sám nedosáhl. Parazitování na pověsti se od klamavého označování zboží a služeb liší již na první pohled – při parazitování na pověsti je cizí značkou opatřen produkt, který daný podnik či soutěžitel nevyrábí (např. rýže Škoda).

---

²⁰ Ustanovení § 47 ObchZ

Obchodní zákoník definuje parazitování na pověsti jako:²¹

„Parazitování je využívání pověsti podniku, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.“

3.2.1.5 Podplácení

V podstatě jde o druh úplatků (avšak jiný druh úplatků než v trestním právu). Jedná se o sebemenší snahu soutěžícího pomocí nabídky, slibu či poskytnutí úplatku získat přednost či jinou neoprávněnou výhodu před ostatními soutěžiteli. Není zde rozhodující, zda soutěžitel danou neoprávněnou výhodu získal či nikoli.

Obchodní zákoník definuje podplácení jako:²²

„Podplácením ve smyslu tohoto zákona je jednání, jímž:

- a) soutěžitel osobě, která je členem statutárního nebo jiného orgánu jiného soutěžitele nebo je v pracovním či jiném obdobném poměru k jinému soutěžiteli, přímo nebo nepřímo nabídne, slíbí či poskytne jakýkoliv prospěch za tím účelem, aby jejím nekalým postupem docílil na úkor jiných soutěžitelů pro sebe nebo jiného soutěžitele přednost nebo jinou neoprávněnou výhodu v soutěži, anebo
- b) osoba uvedená v písmenu a) přímo či nepřímo žádá, dá si slíbit nebo přijme za stejným účelem jakýkoliv prospěch.“

3.2.1.6 Zlehčování

„Rozdílně od nekalosoutěžních jednání založených na klamání, jímž soutěžitel usiluje o dosažení konkurenční výhody nekalým zdůrazňováním nebo vyvoláváním zdání předností vlastního podniku, je účelem zlehčování zisk nedůvodného předstihu v hospodářské soutěži ostouzením jiných soutěžitelů.“²³

---

²¹ Ustanovení § 48 ObchZ

²² Ustanovení § 49 ObchZ

²³ Eliáš, K., Bejček, J., Hajn, P., Ježek, J. a kol. Kurs obchodního práva. Obecná část. Soutěžní právo. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 337. ISBN 80-7179-854-1

Obchodní zákoník definuje zlehčování jako:²⁴

„(1) Zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výrobcích nebo výkonech jiného soutěžitele nepravdivé údaje způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu.

(2) Zlehčování je i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).“

3.2.1.7 Srovnávací reklama

U srovnávací reklamy je třeba podotknout, že existuje také přípustná (či legální) srovnávací reklama. Přípustná srovnávací reklama je taková, která srovnává srovnatelné (např. stejné parametry, stejné časové období, atd). Přípustná srovnávací reklama je vymezena v ustanovení § 50a ObchZ. Pokud srovnávací reklama nesplňuje tyto podmínky, jedná se o skutkovou podstatu nekalé soutěže.

Obchodní zákoník definuje srovnávací reklamu jako:²⁵

„(1) Srovnávací reklamou je jakákoliv reklama, která výslovně nebo i nepřímo identifikuje jiného soutěžitele anebo zboží nebo služby nabízené jiným soutěžitelem.

(2) Srovnávací reklama je přípustná, jen pokud:

- a) není klamavá nebo neužívá klamavé obchodní praktiky podle zvláštního právního předpisu,
- b) srovnává jen zboží nebo služby uspokojující stejné potřeby nebo určené ke stejnému účelu,
- c) objektivně srovnává jeden nebo více základních znaků daného zboží nebo služeb, které jsou pro ně důležité, ověřitelné a charakteristické, mezi nimiž může být i cena,

---

²⁴ Ustanovení § 50 ObchZ

²⁵ Ustanovení § 50a ObchZ

- d) nevede k vyvolání nebezpečí záměny na trhu mezi tím, jehož výrobky nebo služby reklama podporuje, a soutěžitelem nebo mezi jejich podniky, zbožím nebo službami, ochrannými známkami, firmami nebo jinými zvláštními označeními, která se pro jednoho nebo druhého z nich stala příznačnými,
- e) nezlehčuje nepravdivými údaji podnik, zboží nebo služby soutěžitele ani jeho ochranné známky, firmu či jiná zvláštní označení, která se stala pro něj příznačnými, ani jeho činnost, poměry či jiné okolnosti, jež se jej týkají,
- f) se vztahuje u výrobků, pro které má soutěžitel oprávnění užívat chráněné označení původu, vždy jenom na výrobky se stejným označením původu,
- g) nevede k nepoctivému těžení z dobré pověsti spjaté s ochrannou známkou soutěžitele, jeho firmou či jinými zvláštními označeními, která se pro něj stala příznačnými, anebo z dobré pověsti spjaté s označením původu konkurenčního zboží, a
- h) nenabízí zboží nebo služby jako napodobení nebo reprodukci zboží nebo služeb označovaných ochrannou známkou nebo obchodním jménem nebo firmou.

(3) Jakékoli srovnání odkazující na zvláštní nabídku musí jasně a jednoznačně uvést datum, ke kterému tato nabídka končí, nebo musí uvést, že bude ukončena v závislosti na vyčerpání zásob nabízeného zboží nebo služeb. Jestliže zvláštní nabídka nezačala ještě působit, musí soutěžitel také uvést datum, jímž začíná období, v němž se uplatní zvláštní cena nebo jiné zvláštní podmínky.“

3.2.1.8 Porušení obchodního tajemství

Zvláštností u skutkové podstaty porušení obchodního tajemství je, že se ho může dopustit také osoba, která není soutěžitelem. Obchodní tajemství se může dozvědět např. osoba, která je se soutěžitelem v pracovněprávním či jiném vztahu.

Obchodním tajemstvím zde rozumíme dle ustanovení § 17 ObchZ: „Předmětem práv náležejících k podniku je ji obchodní tajemství. Obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.“

Obchodní zákoník definuje porušení obchodního tajemství jako:²⁶

„Porušováním obchodního tajemství je jednání, jímž jednajících jiné osobě neoprávněně sdělí, zpřístupní, pro sebe nebo pro jiného využije obchodní tajemství (§ 17)²⁷, které může být využito v soutěži a o němž se dověděl:

a) tím, že mu tajemství bylo svěřeno nebo jinak se stalo přístupným (např. z technických předloh, návodů, výkresů, modelů, vzorů) na základě jeho pracovního vztahu k soutěžiteli nebo na základě jiného vztahu k němu, popřípadě v rámci výkonu funkce, k níž byl soudem nebo jiným orgánem povolán,

b) vlastním nebo cizím jednáním přičítícím se zákonu.“

3.2.1.9 Ohrožování zdraví a životního prostředí

Ve skutkové podstatě ohrožování zdraví a životního prostředí jde o to, že soutěžitel záměrně používá zastaralé technologické postupy, protože jsou levnější, nehledě na to, že tyto technologické postupy mohou mít neblahý vliv na zdraví lidí či životní prostředí.

Obchodní zákoník definuje ohrožování zdraví a životního prostředí jako:²⁸

„Ohrožováním zdraví a životního prostředí je jednání, jímž soutěžitel zkresluje podmínky hospodářské soutěže tím, že provozuje výrobu, uvádí na trh výrobky nebo provádí výkony ohrožující zájmy ochrany zdraví anebo životního

---

²⁶ Ustanovení § 51 ObchZ

²⁷ Díl V: Obchodní tajemství, ObchZ

²⁸ Ustanovení § 52 ObchZ

prostředí chráněné zákonem, aby tak získal pro sebe nebo pro jiného prospěch na úkor jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů.“

Díl III: Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži udává, že pokud byla práva nějaké osoby nekalou soutěží porušena či ohrožena, může se postižená osoba domáhat práva nápravy věci rušitelem v původní stav a také, aby se rušitel zdržel svého jednání.

Ve třetím díle jsou obsažena ustanovení § 53 a § 54 (§ 55 byl zrušen).

3.3 Příčiny a důsledky nekalé soutěže pro ekonomiku

3.3.1 Příčiny

Existuje mnoho příčin, které vedou pachatele k nekalosoutěžnímu jednání. Pokusím se vyjmenovat alespoň některé z nich.

Příčiny nekalosoutěžního jednání mohou být:

- Ekonomické

Mezi ekonomickou příčinu nekalosoutěžního jednání můžeme zařadit hospodářskou výhodu, kterou jednající nekalosoutěžním chováním na trhu získá.

- Psychologicko – podnikatelské

K této skupině příčin můžeme řadit neschopnost jednajícího v nekalé soutěži přijít na trh s vlastním výrobkem či službou, které by byly konkurenceschopné, či jeho vidinu rychlého zisku.

- Právní

Mezi tyto příčiny můžeme zařadit například to, že chybí osvěta – spory v důsledku nekalé soutěže se vedou jen ojediněle, a to z toho důvodu, že poškození nekalou soutěží se málokdy obrátí na soud. Vzhledem k tomu, že

případy, kdy se poškozený nekalosoutěžním jednáním obrátí na soud jsou ojedinělé, neexistují ani statistiky, které by nám tento počet udávaly.

3.3.2 Důsledky

Stejně jako existuje několik druhů příčin pro spáchání nekalosoutěžního jednání, existuje také několik druhů důsledků, které z tohoto jednání plynou.

Tyto důsledky mohou být například:

- Ekonomické

Jedním z důsledků nekalosoutěžního jednání může být oslabení postavení poškozeného podnikatele (či podniku) na trhu, a tím pádem jeho ekonomická situace, která může vést až k jeho úpadku (konkurzu, vyrovnání, exekuci či likvidaci).

- Psychologicko – podnikatelské

Dalším z důsledků nekalosoutěžního jednání může být také odrazení potencionálních podnikatelů ke vstupu na trh do víru hospodářské soutěže.

- Právní

Také právní odpovědnost je důsledkem nekalosoutěžního jednání. Při nekalosoutěžním jednání se rušitel dopouští trestného činu.

Do 31. prosince 2009 se touto problematikou zabýval zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon v ustanovení § 127 a § 149. Od 1. ledna 2010 je však tato problematika řešena zákonem č. 40/2009 Sb., trestního zákona a shrnuta do ustanovení § 248. Tato problematika je dále podrobněji rozebrána v kapitole 4.2.1.

4 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

Budeme-li se chtít podívat na první právní úpravu této problematiky, najdeme ji v zákoně č. 111/1927 Sb., o ochraně proti nekalé soutěži. Tento zákon nabyl účinnosti 28. ledna roku 1927 a skládal se z pěti hlav – ochrana soukromoprávní, ochrana trestní, ustanovení správní, ustanovení všeobecná a ustanovení závěrečná.

V současné době neexistuje jednotný předpis, který by se problematikou ochrany nekalé soutěže zabýval, ale tato problematika je rozprostřena do více předpisů – jak soukromoprávních, tak veřejnoprávních a také mimoprávních.

Soukromoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži:

- Podle obchodního zákoníku
  - zdržení se závadného jednání
  - odstranění závadného stavu
  - přiměřené zadostiučinění
  - náhrada škody
  - vydání bezdůvodného obohacení
- Podle občanského zákoníku
  - předběžný zákaz zásahu do pokojného stavu
  - svépomoc
  - nutná obrana
- Podle občanského soudního řádu
  - předběžné opatření
  - uveřejnění rozsudku

Veřejnoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži:

- Podle trestního zákoníku
  - trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže

Mimoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži:

- Etické kodexy
  - Kodex reklamy 2008

Dále můžeme právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži rozdělit dle způsobu uplatnění práv na prostředky soudní a prostředky mimosoudní. Vzhledem k trvání soudního procesu v ČR, je více využíváno mimosoudních prostředků.

Soudní prostředky ochrany proti nekalé soutěži:

- Podle obchodního zákoníku
  - zdržení se závadného jednání
  - odstranění závadného stavu
  - přiměřené zadostiučinění
  - náhrada škody
  - vydání bezdůvodného obohacení
- Podle občanského soudního řádu
  - předběžné opatření
  - uveřejnění rozsudku

- Podle trestního zákoníku
  - trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže

Mimosoudní prostředky ochrany proti nekalé soutěži:

- Podle občanského zákoníku
  - předběžný zákaz zásahu do pokojného stavu
  - svépomoc
  - nutná obrana
- Podle zvláštních zákonů
  - zákon o regulaci reklamy
  - zákon o ochraně spotřebitele
  - zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání
  - tiskový zákon
  - další zákony

4.1 Soukromoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

4.1.1 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle obchodního zákoníku

V obchodním zákoníku najdeme úpravu právních prostředků proti nekalé soutěži v ustanovení § 53 a v § 54. Tato ustanovení jsou obsažena v páté hlavě s názvem „Hospodářská soutěž“.

V ustanovení § 53 ObchZ je uvedeno:

„Osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav.

Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.“

Z výše citovaného paragrafu vyplývá, že poškozené osoby se mohou domáhat:

- a) zdržení se závadného jednání rušitelem,
- b) odstranění závadného stavu rušitelem,
- c) přiměřeného zadostiučinění rušitele, které může být také vyjádřeno a poskytnuto v penězích,
- d) náhrady škody rušitelem,
- e) vydání bezdůvodného obohacení rušitele.

Je výlučně na iniciativě poškozených či ohrožených soutěžitelů, zda budou výše jmenované sankce uplatněny. Záleží tedy na tom, zda poškození či ohrožení soutěžitelé uplatní své právo u příslušného krajského soudu.

Své právo u příslušného krajského soudu mohou využít osoby s aktivní legitimací. Aktivní legitimací se rozumí právo podat žalobu. Tento pojem je zaveden z důvodu, že v § 53 je uvedeno: „Osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena,...“ Zákon se nezmiňuje pouze o soutěžitelích a spotřebitelích, nýbrž o všech osobách obecně.

Nároky, které aktivně legitimovaným osobám z nekalé soutěže podle ObchZ plynou, můžeme rozdělit na ty, které mají nemajetkový charakter a na ty, které mají majetkový charakter.

- Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle obchodního zákoníku nemajetkového charakteru
  - žaloba na zdržení se nekalosoutěžního jednání
  - žaloba na odstranění nekalosoutěžního stavu
  - žaloba na přiznání přiměřeného zadostiučinění v nepeněžitě formě

- Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle obchodního zákoníku majetkového charakteru
  - žaloba na přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích
  - žaloba na náhradu škody
  - žaloba na vydání bezdůvodného obohacení

Kromě pojmu aktivní legitimace existuje také pojem pasivní legitimace. Tímto pojmem se označují osoby, které jsou způsobilé být žalovány.

V ustanovení § 54 ObchZ je uvedeno:

„(1) Právo, aby se rušitel protiprávního jednání zdržel a aby odstranil závadný stav, může mimo případy uvedené v § 48 až 51 uplatnit též právnická osoba oprávněná hájit zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů.

(2) Jestliže se práva, aby se rušitel jednání nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav v případech uvedených v § 44 až 47 a § 52 domáhá spotřebitel, musí rušitel prokázat, že se jednání nekalé soutěže nedopustil. To platí i pro povinnost k náhradě škody, pokud jde o otázku, zda škoda byla způsobena jednáním nekalé soutěže, a pro právo na přiměřené zadostiučinění a na vydání neoprávněného majetkového prospěchu; výši způsobené škody, závažnost a rozsah jiné újmy, povahu a rozsah bezdůvodného obohacení však musí prokázat vždy žalobce, i když jím je spotřebitel.“

Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle obchodního zákoníku můžeme rozdělit podle jejich funkcí na zabraňovací prostředky ochrany proti NS a na kompenzační prostředky ochrany proti NS.

- Zabraňovací prostředky ochrany proti nekalé soutěži
  - žaloba na zdržení se nekalosoutěžního jednání
  - žaloba na odstranění nekalosoutěžního stavu

- Kompenzační prostředky ochrany proti nekalé soutěži
  - žaloba na přiznání přiměřeného zadostiučinění
  - žaloba na náhradu škody
  - žaloba na vydání bezdůvodného obohacení

4.1.1.1 Zdržení se nekalosoutěžního jednání

Tato forma ochrany proti NS je preventivního charakteru, protože zabráňuje nekalosoutěžnímu jednání, jehož trvání či opakování hrozí v budoucnosti. Aby mohla být zdržovací žaloba (tzv. zápůrčí či negatorní žaloba) uplatněna, musí být dostatečně prokázáno, že existuje budoucí hrozba trvání či opakování nekalosoutěžního jednání.

4.1.1.2 Odstranění nekalosoutěžního stavu

Účelem odstraňovací žaloby je odstranění následků nekalosoutěžního jednání, tedy uvedení do původního stavu.

Příkladem odstranění nekalosoutěžního stavu může být např. požadavek, aby byl stažen z trhu výrobek, jehož obal může u spotřebitelů vyvolat klamnou představu o původu daného výrobku.

4.1.1.3 Přiměřené zadostiučinění

4.1.1.3.1 Přiměřené zadostiučinění v nemateriální podobě

Do této kategorie řadíme: veřejnou či neveřejnou omluvu, zaslání dopisu vysvětlujícího dané skutečnosti či vysvětlující veřejné prohlášení.

Nemateriální podoba přiměřeného zadostiučinění má vždy přednost před materiální podobou přiměřeného zadostiučinění.

4.1.1.3.2 Přiměřené zadostiučinění v materiální podobě

Jak již bylo napsáno výše, před materiální podobou přiměřeného zadostiučinění má vždy přednost jeho nemateriální podoba.

Žádost o přiměřené zadostiučinění v penězích může být podána až tehdy, jestliže nemateriální podoba přiměřeného zadostiučinění nepovede k zadostiučinění v dostatečné míře.

V obchodním zákoníku není přesně stanovena výše peněžní částky, kterou by mohl soud přiznat jako přiměřené zadostiučinění. Kritériem pro stanovení výše peněžní částky je přiměřenost. Konkrétní výši peněžní částky stanoví soud dle svého uvážení – při stanovování konkrétní částky, bere soud v úvahu rozsah škody, která byla poškozenému učiněna, a také následky, které poškozenému z narušení hospodářské soutěže plynou (krátkodobé či dlouhodobé). Z daného vyplývá, že soud má při stanovování konkrétní výše peněžní částky značný prostor pro svá rozhodnutí, a tudíž může jednat s ohledem na veškeré okolnosti daného případu.

4.1.1.4 Náhrada škody

Nárok domáhat se po rušiteli náhrady škody ve všech skutkových podstatách NS může pouze soutěžitel. Spotřebitel má ovšem také nárok domáhat se po rušiteli náhrady, avšak pouze ve vybraných skutkových podstatách NS.

V současné praxi je uplatňování nároku na náhradu škody málo obvyklé. „Většinou se totiž – vzhledem ke složitosti tržní situace – obtížně dokazuje, že škoda vznikla v příčinné souvislosti s nekalou soutěží. Ještě hůře se dokazuje příčinná souvislost mezi nekalou soutěží a určitým rozsahem škody, kterou měla způsobit.“²⁹

4.1.1.5 Vydání bezdůvodného obohacení

Do 31. prosince 1991 byl používán pojem „neoprávněný majetkový prospěch“. Pojmy „bezdůvodné obohacení“ a „neoprávněný majetkový prospěch“ jsou zaměnitelné.

---

²⁹ Eliáš, K., Bejček, J., Hajn, P., Ježek, J. a kol. Kurs obchodního práva. Obecná část. Soutěžní právo. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 381. ISBN 80-7179-854-1

Podle ustanovení § 451 odst. 2 ObZ se bezdůvodným obohacením rozumí: „... majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.“

Jako příklad bezdůvodného obohacení můžeme uvést situaci, „kdy bude v reklamě obsažena informace o dopravě zboží zdarma, přičemž tuto službu již po zakoupení zboží neposkytuje. Bezdůvodné obohacení poté představují náklady, které kupující vynaložil, aby si dopravu zajistil sám.“³⁰

4.1.2 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle občanského zákoníku

Prostředky ochrany proti NS, kterými se zabývá ObZ, lze také označit za mimosoudní prostředky ochrany proti NS. Využitím těchto prostředků, však nezaniká poškozenému právo obrátit se se svými nekalou soutěží ohroženými právy na soud.

4.1.2.1 Předběžný zákaz zásahu do pokojného stavu

Jedinou podmínkou, aby mohla být poškozenému poskytnuta ochrana pomocí předběžného zásahu je existence pokojného stavu a zřejmého porušení tohoto stavu.

Této ochrany se poškozený může domáhat u příslušného orgánu státní správy, u finančního úřadu, živnostenského úřadu či např. u celního úřadu.

Nejčastěji bude tato forma pomoci před nekalosoutěžním jednáním použita u tzv. zabraňovací soutěže – např. při neoprávněném využívání reklamních ploch soutěžitele k vlastnímu užití.

---

³⁰ Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži 1. vydání. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 134. ISBN 978-80-7357-505-2

4.1.2.2 Svépomoc

ObZ stanovuje podmínky, za kterých může být svépomoc využita. Těmito podmínkami jsou:

- a) neoprávněný zásah do práva,
- b) bezprostřední zásah do práva,
- c) svépomoc může využít pouze sama ohrožená osoba,
- d) svépomoci musí být dosaženo přiměřeným způsobem.

Je třeba, aby při zásahu svépomoci byly naplněny všechny výše uvedené podmínky. Nebylo-li by tomu tak, jednalo by se o nedovolenou obranu.

Příkladem zde může být situace, kdy „bude například soutěžitel rozdávat vlastní reklamní letáky před vchodem do prodejny svého konkurenta; ten bude moci soutěžitele z tohoto místa vykázat přiměřeně důrazným způsobem.“³¹

Vzhledem k tomu, že primárně by mělo být využíváno soudní ochrany, dochází k využívání svépomoci v praxi spíše ojediněle. Význam využití tohoto právního prostředku je v případě, že nařízení předběžného opatření nesplnilo svůj účel.

4.1.2.3 Nutná obrana

V ustanovení § 418 odst. 2 ObZ je uvedeno:

„Rovněž neodpovídá za škodu, kdo ji způsobil v nutné obraně proti hrozícímu nebo trvajícím útoku. O nutnou obranu nejde, byla-li zřejmě nepřiměřená povaze nebezpečnosti útoku.“

Nutnou obranou tedy rozumíme přiměřenou reakci na nebezpečí hrozícího útoku. Pokud by byla obrana poškozeného vůči rušiteli přiměřená, nenese poškozený odpovědnost za případnou škodu, kterou svou obranou způsobí.

---

³¹ Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži 1. vydání. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 149. ISBN 978-80-7357-505-2

Nutnou obranu může využít každý, kdo by byl útokem ohrožen – tzn. i třetí osoba. (V takovém případě by však šlo o tzv. pomoc v nutné obraně).

Příkladem nutné obrany u nekalosoutěžního jednání může být situace, kdy soutěžitel fyzicky vytlačí rušitele ze dveří svého obchodu, a tím mu poškodí část jeho zboží.

4.1.3 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle občanského soudního řádu

Vzhledem k tomu, že se na úpravu NS snažím nahlížet komplexně, je možno mezi právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži zařadit také prostředky, které jsou uvedeny v OSŘ.

Zklamou-li mimosoudní prostředky ochrany proti NS, může se poškozený obrátit na soud. V takovém případě může využít prostředky, které jsou uvedeny v OSŘ.

Řadíme zde předběžná opatření a uveřejnění rozsudku.

4.1.3.1 Předběžné opatření

Předběžným opatřením se zabývá ustanovení § 74 a ustanovení § 102 OSŘ. Ustanovení § 74 je zaměřeno na předběžná opatření před zahájením soudního řízení, kdežto ustanovení § 102 je zaměřeno na předběžná opatření po zahájení soudního řízení.

Předběžné opatření je vhodné pro situace, kdy spor nelze řešit mimosoudní cestou (sporné strany se na mimosoudní cestě nedohodnou), protože než úřad pravomocně rozhodne, může uplynout i několik let.

„Pokud by nebylo nekalému soutěžnímu počínání okamžitě (byť třeba provizorně) zabráněno, mohlo by nekalé soutěžní jednání dosáhnout

svého individuálního ekonomického účelu. Pozdější rozsudek by na tom mnohdy již nic podstatného nezměnil.³²

4.1.3.2 Uveřejnění rozsudku

Dle ustanovení § 155 odst. 4 OSŘ³³ může soud na žádost vítězného účastníka rozhodnout, aby byl výsledek rozsudku na náklady protistrany uveřejněn.

„Zavedení takovéto sankce bere v úvahu zvláštnosti soutěžních vztahů. V soutěži má totiž mimořádný význam dobrá pověst každého soutěžitele. Její poškození může vést až ke ztrátě klientely a k ohrožení samotné existence podniku. Je proto nejcitelnějším postihem toho, kdo se dopouští nekalé soutěže, jestliže odsuzující rozsudek bude uveřejněn a dozví-li se o něm klientela nebo alespoň její část. Je zřejmé, že aplikace této sankce je vhodná jenom v případech zaviněného nekalosoutěžního jednání.“³⁴

4.2 Veřejnoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

4.2.1 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle trestního zákona

Do 31. prosince roku 2009 se TrZ zabýval nekalou soutěží v zákonu č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Konkrétně v ustanovení § 127 a § 149.

---

³² Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži, 1. vydání. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 153. ISBN 978-80-7357-505-2

³³ (4) Ve věcech ochrany práv porušených nebo ohrožených nekalým soutěžním jednáním, ochrany práv z duševního vlastnictví a ve věcech ochrany práv spotřebitelů může soud účastníkovi, jehož žalobě vyhověl, přiznat na jeho návrh ve výroku rozsudku právo rozsudek uveřejnit na náklady neúspěšného účastníka; podle okolností případu soud stanoví též rozsah, formu a způsob uveřejnění.

³⁴ Pelikánová, I. Komentář k obchodnímu zákoníku. 1. díl. 3. vydání. Praha: Linde Praha a.s., 2003, s. 601. ISBN 80-7201-420-X

Ustanovení § 127 spadalo pod hlavu II, oddíl druhý – trestné činy proti hospodářské kázni. V ustanovení § 127 - Porušování závazných pravidel hospodářského styku bylo uvedeno:

„(1) Kdo v úmyslu opatřit sobě nebo jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody, poruší závažným způsobem pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 vážnou poruchu v hospodářské činnosti nebo vážnou poruchu v zásobování anebo zkrácení příjmu státu ve značném rozsahu.“

Ustanovení § 149 spadalo pod hlavu II, oddíl čtvrtý – trestné činy proti předpisům o nekalé soutěži, ochranných známkách, chráněných vzorech a vynálezech a proti autorskému právu, proti právům souvisejícím s právem autorským a proti právům k databázi. V ustanovení § 149 – Nekalá soutěž bylo uvedeno:

„Kdo jednáním, které je v rozporu s předpisy upravujícími soutěž v hospodářském styku nebo se zvyklostmi soutěže, poškodí dobrou pověst nebo ohrozí chod nebo rozvoj podniku soutěžitele, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.“

K 1. lednu roku 2010 nabyl účinnosti zákon č. 40/2009 Sb., TrZ. Po novelizaci zákona volali jak odborníci, tak také široká veřejnost. Zákoník, který do té doby platil, byl totiž přijat již v roce 1961.

Základní novinkou nového zákona v oblasti nekalé soutěže je to, že nekalá soutěž je obsažena pouze v jednom ustanovení - § 248. (V zákoně č. 140/1961 Sb., TrZ byl obsažen ve dvou ustanoveních - § 127 a § 149)

Není však vyloučeno, že zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon již nebude využíván. Platí totiž zásada, že trestný čin se posuzuje dle data – pokud byl trestný čin spáchán před 1. lednem 2010, může být posuzován dle zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona.

Ustanovení § 248 – porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže TrZ, který je obsažen v hlavě šesté, dílu třetím uvádí:

„(1) Kdo poruší jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustí

- a) klamavé reklamy,
- b) klamavého označování zboží a služeb,
- c) vyvolání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklamy,
- h) porušování obchodního tajemství, nebo
- i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí,

a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavře dohodu o určení ceny, dohodu o rozdělení trhu nebo jinou dohodu narušující hospodářskou soutěž, kdo v rozporu s jiným právním předpisem o veřejných zakázkách poruší závažným způsobem závazná pravidla zadávacího řízení, nebo kdo v rozporu s jiným právním předpisem upravujícím činnost bank a jiných právnických osob oprávněných k provozování finanční činnosti, obchodování s investičními nástroji, kolektivního investování, penzijního připojištění a pojišťovnictví, poruší závažným způsobem závazná pravidla obezřetného podnikání, obhospodařování majetku, odborné péče nebo zákaz vykonávat zákonem nebo úředním rozhodnutím určené úkony, služby nebo jiné činnosti, a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, zadavateli nebo jinému dodavateli nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
- b) spáchá-li takový čin opětovně,
- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo
- d) získá-li takovým činem pro sebe nebo jiného značný prospěch.

(4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu,
- b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) způsobí-li takovým činem jinému úpadek.“

Ustanovení § 248 rozděluje prostředky ochrany proti nekalé soutěži do tří skupin:

- a) odnětí svobody na tři léta, zákaz činnosti a propadnutí věci,
- b) odnětí svobody na šest měsíců až pět let, peněžitý trest či propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty,
- c) odnětí svobody na dva roky až osm let.

Trest odnětí svobody na tři léta, zákaz činnosti a propadnutí věci by mohl být uložen při uskutečnění jedné z devíti skutkových podstat nekalé soutěže.

Trest odnětí svobody na šest měsíců až pět let, peněžitý trest či propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty by mohl být uložen při opětovném uskutečnění jedné z devíti skutkových podstat nekalé soutěže či pokud je uskutečnil jako člen organizované skupiny.

Konečně trest odnětí svobody na dva roky až osm let může být uložen pachateli, který uskutečněním jedné z devíti skutkových podstat nekalé soutěže

způsobí škodu velkého rozsahu, či pokud tímto jednáním způsobí jinému soutěžiteli úpadek.

Podle právní úpravy, která byla v platnosti do 31. prosince 2009 se za trestný čin považovalo také jednání v HS, které bylo upraveno Generální klauzulí NS (kde za nekalosoutěžní jednání bylo považováno chování, které naplňovalo všechny znaky Generální klauzule současně). Podle nové právní úpravy, která je v účinnosti od 1. ledna 2010, je však za trestný čin považováno pouze chování pachatele, při kterém se dopustí naplnění jedné z devíti skutkových podstat NS. Podle nového trestního zákona tedy nemůže být postiženo chování pachatele, které je upraveno v generální klauzuli NS.

4.3 Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži dle zvláštních zákonů

Mezi tyto právní prostředky řadíme: Zákon o regulaci reklamy, tiskový zákon, zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon o podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, zákon o ochraně spotřebitele, dohled nad dodržováním zákazu nekalých obchodních praktik.

4.3.1 Zákon o regulaci reklamy

Tento zákon (zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění některých dalších zákonů) nám stanovuje obecné požadavky na reklamu, a také stanovuje omezení, která se vztahují na reklamu.

V ustanovení § 2 odst. 1 ZRR se zakazuje:

- a) „reklama zboží, služeb nebo jiných výkonů či hodnot, jejichž prodej, poskytování nebo šíření je v rozporu s právními předpisy,
- b) reklama založená na podprahovém vnímání. Takovou reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí reklama, která by měla vliv na podvědomí fyzické osoby, aniž by ji tato osoba vědomě vnímala,
- c) reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu,

- d) reklama skrytá. Takovou reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí reklama, u níž je obtížně rozlišit, že se jedná o reklamu, zejména proto, že není jako reklama označena,
- e) šíření nevyžádané reklamy, pokud vede k výdajům adresáta nebo pokud adresáta obtěžuje; na šíření reklamy elektronickými prostředky a jeho omezování se vztahuje zvláštní právní předpis, za reklamu, která obtěžuje, se považuje reklama směřující ke konkrétnímu adresátovi za podmínky, že adresát dal předem jasně a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena,
- f) reklama šířená ve veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu, stanoví-li tak obec svým nařízením vydaným v přenesené působnosti, v rozsahu uvedeném v odstavci 6³⁵

V ZRR se dále dočteme, že srovnávací reklama je za určitých podmínek přípustná³⁶, že reklama nesmí být v rozporu s dobrými mravy, nesmí obsahovat jakoukoliv diskriminaci z důvodu rasy, národnosti, pohlaví, nesmí napadat náboženské cítění, snižovat lidskou důstojnost, atd. V ZRR je dále uvedeno, že pokud je reklama šířená spolu s jiným sdělením, musí být od tohoto sdělení zřetelně rozlišitelná. ZRR dále upravuje zvláštní odpovědnost za obsah a šíření reklamy (zpracovatel, šířitel, zadavatel).

---

³⁵

Obec v nařízení vydaném podle odstavce 1 písm. f) stanoví

- a) veřejně přístupná místa, na nichž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána,
- b) dobu, v níž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána,
- c) druhy komunikačních médií, kterými nesmí být reklama podle odstavce 1 písm. f) šířena, popřípadě též
- d) akce, na něž se zákaz šíření reklamy nevztahuje.

³⁶ Srovnávací reklama je přípustná za podmínek stanovených tímto zákonem a zvláštním právním předpisem.

4.3.2 Tiskový zákon

Tento zákon – zákon č. 46/2000 Sb., upravuje odpovědnost za obsah reklamy a inzerce.

Podle tohoto zákona vydavatel není odpovědný za pravdivost údajů, které jsou obsaženy v reklamě a inzerci v periodickém tisku. To však neplatí v případě, že inzerentem bude samotný vydavatel. Z daného vyplývá, že tiskový zákon je úzce spjat se skutkovou podstatou nekalé soutěže – klamavou reklamou.

Dohledem nad dodržováním tohoto zákona jsou pověřeny příslušné krajské úřady. Při nedodržení zákona jsou úřady oprávněny udělit pokutu. (§ 17)

4.3.3 Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Tento zákon ukládá mimo jiné povinnost provozovatelům vysílání nezařazovat do vysílání reklamy a teleshopping, které ohrožují zájmy spotřebitele, zájmy ochrany zdraví a bezpečnosti, či které ohrožují morálku atp.

Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání se zabývá také problematikou skryté reklamy. Skrytou reklamou chápeme: „slovní nebo obrazovou prezentaci zboží, služeb, obchodní firmy, ochranné známky nebo činnosti výrobce zboží nebo poskytovatele služeb uvedenou provozovatelem vysílání v pořadu, který nemá charakter reklamy a teleshoppingu, pokud tato prezentace záměrně sleduje reklamní cíl a může veřejnost uvést v omyl o povaze této prezentace.“³⁷

Dohledem nad dodržováním tohoto zákona je pověřena Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

4.3.4 Zákon o podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl

Tento zákon – zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl nám v ustanovení § 5 udává, že „Pořadatel audiovizuální produkce, jejíž součástí je reklama, je povinen zajistit, aby

---

³⁷ Zákon č. 231/2001 Sb., § 2 písm. q

uveřejňovaná reklama byla jako reklama označena a oddělena od ostatního obsahu produkce.“

Dohledem nad dodržováním tohoto zákona jsou pověřeny příslušné krajské úřady.

4.3.5 Zákon o ochraně spotřebitele

4.3.5.1 Nekalé obchodní praktiky

Dle ustanovení § 4 odst. 1 ZOS je považováno za nekalou obchodní praktiku:

„Obchodní praktika je nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.“

Mezi nekalé obchodní praktiky se řadí zejména klamavé a agresivní klamavé praktiky.

Dohledem nad dodržováním zákona o ochraně spotřebitele dohlíží zejména Česká obchodní inspekce.

4.3.5.1.1 Klamavé obchodní praktiky

Klamavé obchodní praktiky jsou upraveny v ustanovení § 5 ZOS.

Za klamavé obchodní praktiky můžeme například považovat jednání, kdy podnikatel:

- „uvádí u výrobku nebo služby slova „gratis“, „zdarma“, „bezplatně“ nebo slova podobného významu, pokud spotřebitel musí za výrobek nebo službu vynaložit jakékoli náklady, s výjimkou nezbytných nákladů spojených s reakcí na nabídku, s převzetím výrobku nebo služby nebo jejich doručením;
- nepravdivě prohlašuje, že výrobek nebo poskytnutá služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu nebo postižení apod.;

- uvádí nesprávné údaje o povaze a míře rizika pro osobní bezpečnost spotřebitele nebo jeho rodiny, pokud si jeho výrobek nekoupí nebo nevyužije jím nabízenou službu.“³⁸

4.3.5.1.2 Agresivní obchodní praktiky

Agresivní obchodní praktiky jsou upraveny v ustanovení § 5a ZOS.

Za agresivní obchodní praktiky lze považovat např. jednání, kdy podnikatel:

- „vytváří dojem, že spotřebitel nemůže opustit provozovnu nebo místo, kde je nabízen nebo prodáván výrobek nebo poskytována služba bez uzavření smlouvy;
- opakovaně činí spotřebiteli nevyžádané nabídky prostřednictvím telefonu, faxu, elektronické pošty nebo jiných prostředků přenosu na dálku, s výjimkou vymáhání splatných smluvních závazků způsobem, který je v souladu s příslušnými právními předpisy.“³⁹

4.4 Mimoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži

Mimoprávní prostředky ochrany proti nekalé soutěži jsou také nazývány samoregulačním mechanismem. Mimoprávní prostředky jsou doplněním právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži.

4.4.1 Etický kodex reklamy

Nejvýznamnějším zastupitelem mimoprávních prostředků ochrany proti nekalé soutěži je tzv. Etický kodex reklamy – Kodex reklamy 2008. Tento kodex byl vydán Radou pro reklamu.

„V preambuli Kodexu se stanoví, že Kodex nenahrazuje právní regulaci reklamy, nýbrž na ni navazuje doplněním o etické zásady. Kodex je určen všem

---

³⁸ Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 189. ISBN 978-80-7357-505-2

³⁹ Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 190. ISBN 978-80-7357-505-2

subjektům v oblasti reklamy a stanoví jim pravidla profesionálního chování. Kodex se zároveň obrací k veřejnosti a informuje ji o mezích, které subjekty působící v reklamě či reklamu užívající dobrovolně přijaly a hodlají je samy vynucovat prostřednictvím etické samoregulace.“⁴⁰

---

⁴⁰ Ondřejová, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. Wolters Kluwer ČR, a. s., 2010, s. 203. ISBN 978-80-7357-505-2

5 Závěr

Jedním z cílů této bakalářské práce bylo, poskytnout případnému čtenáři celkový pohled na nekalou soutěž. Myslím si, že daného cíle jsem dosáhla.

Zjistila jsem, že nekalou soutěží se lidé v Evropě začali zabývat již kolem 18. století, kdy se s pádem staré feudální organizace začala rozvíjet hospodářská soutěž.

Aby bylo dosaženo současné právní úpravy nekalé soutěže, musela tato právní úprava projít mnohými změnami – což je samozřejmě také dáno historickým vývojem.

Dalším z cílů této bakalářské práce bylo, podívat se na problematiku nekalé soutěže komplexněji, než jen z pohledu obchodního zákoníku. Díky tomuto komplexnějšímu pohledu jsem zjistila, že problematika nekalé soutěže je obsažena v mnoha jiných právních předpisech, než jen ve výše zmiňovaném obchodním zákoníku.

Zákon proti nekalé soutěži č. 111/1927 Sb., zahrnoval jak ochranu soukromoprávní, tak ochranu trestní. Vzhledem k tomu, že obchodní zákoník obsahuje pouze ochranu soukromoprávní, je jasné, že např. ochrana trestní bude řešena jiným právním předpisem.

Během psaní mé bakalářské práce došlo k určitým změnám v problematice ochrany nekalé soutěže z pohledu trestního zákona. Zásadní změnou je zde to, že podle nového zákona - zákona č. 40/2009 Sb., není jako trestný čin posuzováno porušení pravidel hospodářské soutěže naplněním všech znaků uvedených v generální klauzuli nekalé soutěže, trestním činem je zde chápáno pouze chování pachatele v případě naplnění jedné z devíti skutkových podstat nekalé soutěže.

Seznam použité literatury

Knihy:

ELIÁŠ, K., BEJČEK, J., HAJN, P., JEŽEK, J., a kol. Kurs obchodního práva. Obecná část. Soutěžní právo. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, 649 s. ISBN 80-7179-854-1

HAJN, P., Soutěžní chování a právo proti nekalé soutěži. 1. vydání. Brno: Masarykova Univerzita, 2000, 329 s. ISBN 80-210-2282-5

ONDREJOVÁ, D. Právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010, 328 s. ISBN 978-80-7357-505-2

PELIKÁNOVÁ, I. Komentář k obchodnímu zákoníku. 1. díl. 3. vydání. Praha: Linde Praha a. s., 2003, 614 s. ISBN 80-7201-420-X

VEČERKOVÁ, E., Nekalá soutěž a reklama (vybrané kapitoly). 1. vydání. Brno: Masarykova Univerzita, 2005, 330 s. ISBN 80-210-3607-9

Internetové zdroje:

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Soutěž>

<http://compet.cz>

<http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/orientace-v-pravnich-ukonech/nekala-soutez-opu/1000818/49059/>

<http://www.pravnik.cz/a/158/nekala-soutez-obecne-1-cast.html>

Seznam použitých zkratek

ČSR	–	Československá republika
ČSSR	–	Československá socialistická republika
HZ	–	Hospodářský zákon
NS	–	Nekalá soutěž
ObchZ	–	Obchodní zákoník
ObZ	–	Občanský zákoník
OSŘ	–	Občanský soudní řád
TrZ	–	Trestní zákoník
ÚOHS	–	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
ZOS	–	Zákon o ochraně spotřebitele
ZRR	–	Zákon o regulaci reklamy